

SZABOLCS

(Telefonsz. az Interurbán hálózatban : 132.)

POLITIKAI LAP.

(Telefonszám a városi forgalomban : 132.)

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 korona.

Egyes szám 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer, szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

IV. kerület Vasuti-ut 17. szám.

Lapunk a bel- és külföld minden nagyobb városában képv. van.

A történelmi osztályok.

Irtta: S. K. L.

Minden ember, kinek nemcsak ajkán él az igazság szeretete, az emberiség nagy jövőjébe vetett hit: várakozásteli szeretettel figyel mindazon mozgalmakra, melyeket az emberi haladás jelszavával indítanak.

Annál visszatartóbb érzés tölti el keblünket, mikor a Társadalomtudományi Társaság ülésén oly disszonáns hangok hallatszanak, melyek nyilván magukon viselik származásuk bélyegét, az egyéni önzést és végtelen távol állanak a szocializmus legszebb jelszavaitól: a közérzéstől és az összeség érdekének mindenek fölöttiségétől. Rút egyéni politika nyilatkozik meg ott, mely feláldozza az egyetemeset a részlegesért, mely hitvallásában hűtlenül elhagyja az igazság, az egyenlőség hitelvét, hogy szűk körben saját boldogulására törekedjék. Az ország lakosainak történelmi és nem

történelmi osztályokra való felosztását másként nem lehet megmagyarázni. Eszményi szocializmus csak jogfosztottat, jogtírókat, tőkést és kiuzsorázottat ösmér, de nem alkot kasztokat a társadalomban, hogy azokat egymásra uszítva, egyiknek vagy másiknak előnyököt szerezzen.

Már pedig a Társadalomtudományi Társaság a múlt heti ülésén két részre osztotta az ügyvédeket, a hivatalnokokat, hogy az egyiket, a nem történelmieket a szerinte történelmi osztállyal szemben védelemben részesítse.

Mit neveznek ők történelmi osztálynak és mit nem történelminek?

Ha erre vonatkozólag bármely társadalomtudományi könyvben utána nézünk, azt találjuk, hogy ezen elnevezések azon korokra vonatkoznak, melyekben egyes osztályok velük született jogaiknál fogva intézték az ország ügyeit, míg más osztályoknak alig, vagy semmi befolyásuk sem volt a közügyekre. Ezen

állapot nálunk 1848-ban megszűnt s ma midőn mindenki lehet minden, nem alkalmazható másra, mint arra, hogy X. vagy Y. történelmi osztályból, vagy nem történelmi osztályból származik. Nagyon csudálkozunk tehát, hogy éppen a Társadalomtudományi Társaság élesít ellentétékké üres tudományos neveket, melyekből eddig semminemű joghátrány nem származik, melyek előjogokat nem biztosítanak s mivel egyedül a kitüntetések és címek után sóvárgó tőkésék avagy címeik régiségére büszke családok szoktak foglalkozni.

Mert ha ők felosztják az ügyvédeket történelmiekre és nem történelmiekre, akkor legközelebb mások felosztják a kereskedőket, az iparosokat, orvosokat is ugyanilyen szempontokból. Hogy a történelmi vagy nem történelmi osztályoknak lesz-e haszna a dologból, nem tudjuk, de arról meg lehetünk győződve, hogy ezen osztályozás nem válik dicsőségére a szocialis törekvéseknek és so-

TÁRCA.**Mégis szeretlek.**

Tudom, masé lettél.
Tudom, senki se vagyok néked,
Reszkető szívemmel mégis
Csak szeretlek téged.

Hivtál s én nem mentem,
Nem fogtam meg a nyújtott kezéd,
Sovár ajkad nem csókoltam,
Meg nem öleltelek.

Hazug, gyáva voltam,
Szerettelek és nem mutattam:
Azért gyűlölök most mindent
És legjobban magam.

S óh jaj, nem bírom el,
Fagyaszt a dermedő érzélem;
Hogy csak te lehetsz mindenem,
Remegve érzem.

Tudom, én okoztam,
Hogy most senki se vagyok néked,
Beteg, fásult szívvel mégis
Csak szeretlek téged.

Debreczen, 1910. november hó.

S. A.

A szerelem utja.

Soká bolyongtam az óliget komlóindái alatt. Elvesztettem az ösvényt s a napot is alig

láttam. Sűrű lomboszat, egymásba fonódó, kuszó növényzet állta utamat mindenfelé. És én behunyt szemekkel törtetem előre, mintha kergettem volna valakit, mintha meg akartam volna fogni valamit. A levegő kábító illattal volt tele, szívem pedig kimondhatatlan vággyal, sejtellemmel, mely e pillanatban a világ minden gyönyörét egy csepp gyanánt itta volna magába, mint a Sahara homokja a szél által odahordott egyetlen esőcseppet.

Nyár volt, ifju voltam.

I.

Bársonyos tisztásra értem, melyet csupa virágos bokor ölelt körül.

A vadrózsabokor alatt egy alvó fiatal leányt találtam. Álmodott és ő maga is olyan volt, mint egy álom. Mint az én ifjuságom álma. Szép és szűzies, tiszta és nyugodt.

Melléje telepedtem és sokáig néztem az édes arcot és kezemmel gyöngéden simogattam. Oly mélyen aludt, mintha meg lett volna halva.

És úgy ébredt fel, mintha lángoló tekintetem — mint nap a virágot — tűzével támasztotta volna fel.

Nem ijedt meg, nem is futott el, csak mosolygott és mosolya édesebb volt, mint a méz. Mintha érezte volna, hogy őt az én álmom szülte, nem menekült előlem, csak reszketve nézett rám szelid kék szemével és azt sem kérdezte, ki vagyok.

Tekintetünk egymásba olvadt, ajkunk egymásra forrt.

Nyár volt, ifjak voltunk.

II.

A madár dala észre térített. Eszembe juttatta, hogy a mit teszek — bűnszámba megy

a ligeten túli világ szemében. Folytatni akartam tehát utamat.

— Én is veled megyek! mondta ő és könyörögve emelte rám tekintetét.

— Hogy összetépjék ruhádat a tövises? hogy ujjacskáidat hólyagosra csipje a csalán? hogy lábaidat feltörje az út göröngye? Maradj csak itt a bársonyon!

Hiába! Ő mindenáron velem akart bolyongani s így együtt folytattuk utunkat. Oh be szép ut volt Istenem!

Ölelkezve mentünk a margaréták között s mindegyre megálltunk, hogy hosszabban csókolhassuk egymást.

Ugy tudott csókolni, mintha én tanítottam volna rá. Ugy tudott ölelni, mintha karja szorításával akart volna lelkemben helyet szorítani magának. Egy dalos rigó nem tudott betelni a csodálattal, mindenütt a fejünk felett röpödött és dalba fogott, valahányszor egymáshoz simult az arcunk.

Fáradtan ültünk le egy napsütötte dombra és ő panaszkodott.

— Nézd, hogy össze van tépve a ruhám! Nézd milyen hólyagosra csipte a csalán a kezeimet! A lábaimat úgy összetörte az út göröngye! Olyan fáradt vagyok! És szemrehányás volt a tekintetében, hogy mindezt én értem szenvedte.

A fáradtság és a nap melege álomra kényszerített bennünket és ott a napos dombocskán mindketten elaludtunk.

Mire fölébredtem, nem találtam őt. Kétségbeesetten kerestem mindenfelé! Ő elment, itt hagyott.

Szerettem őt és ő elhagyott.

Borzalino kalapok, vállkendők, kötött

kabátok, cipők stb. rendkívüli nagy választékban

érkeztek

Eisler Károlycipő-, kalap-, női-, férfi- divatáru
házába.

NYIREGYHÁZÁN.

Telefon szám 114.

kat zaklatott hazánknak nem haladást, hanem visszaesést fog jelenteni.

Nyugodjanak békében a történelmi és nem történelmi osztályok a történet sárguló lapjain. Mindkettőjüknek voltak hibái, de voltak erényei is. Az egyik évszázadokon át védte e hazát és nyugatot, életet adott Bolyainak, Vörösmartynak, Széchenyinek, Kossuthnak, Deáknak és ezer más kiváló férfinak. A másik megteremtette az ipart, a kereskedelmet s nagy mértékben járult hozzá, hogy Magyarország beléphessen a nyugoti népek családjába.

Ne akarjunk tehát leszállani a kriptákba, hogy onnan is ellentétekkel megakadva kerüljünk vissza oda, ahol ugyis elég ellentét és jogtalanság van. Elég szép feladat a meglevők ellen küzdeni, mély küzdelemben csak az nem lehet velünk, kinek főérdeke nem az összességnek, hanem az egyéneknek, még pedig saját homloktérbe tolt egyéniségének pillanatnyi előnye.

A Nyiregyházi Leányegyesület Reklámestéje.

Egy derék urileány nevével kellene kezdeni ezt a megemlékezést, — aki közvetlen tapasztalásunk szerint — valóságos önfeláldozó hősiességgel fáradozott heteken keresztül, hogy a Leányegyesületnek újabb hatalmas erkölcsi és anyagi sikert köszönjen ki. Aki próbálta valaha, tudja mi az, összehozni egy város társadalmából több, mint száz közreműködőt, a jótékonykodás szent nevében rábírtani azokat itt-ott teljesen jelentéktelen feladatok elvállalására, megbirkózni megdönthetetlennek látszó akadályokkal, néhol bántó közönyt, éjt-napot feláldozni testileg-lelkileg heteken át törődni azért, hogy néhány, a társadalomból kivetett kis emberkével több áldja majd a Leányegyesület

III.

Lehajtott fölvel mentem tovább és azt sóhajtottam, hogy bár csak az okát tudnám, miért hagyott el?

Fájt a szívem és azt óhajtottam, hogy vagy őt találjam meg, vagy a halált.

Őt találtam meg. Sápadt és a ruhája még gyűrődöttebb, mint az előtt.

— Hol voltál? kérdeztem én.

— Csak körülnéztem egy kissé és elvesztettek.

— Nem találkoztál senkivel?

Nem felelt. Tehát találkozott valakivel . . . a szívem pedig jobban fájt, mintha halottnak tudtam volna őt. De azért megcsókoltuk egymást és tovább mentünk.

Utam sárosabb volt, mint azelőtt. A talaj, a hol jártunk, nagyon süppedékes volt.

Hiába! Arra a tiszta, bársonyos pázsitra, a hol megtaláltuk egymást, többé nem térhettünk vissza.

Vizi növények, sások közé keveredtünk és már térdig jártunk a sárba. Ő tépelődni kezdett, ne forduljon-e vissza. Mikor pedig rá nézett az én megtépett, csatáros külsőmre, csaknem sirva mondta:

— Hogy megváltoztál! Milyen más voltál a rózsabokor árnyékában!

A sáson túl megszólalt a vadász-tülök. Ő a szívéhez kapott s mielőtt tartóztathattam volna, elrohant s csak azt láttam, hogy néhol óvig süppedve gázol a pocsolyában, hogy elérhesse azt a helyet, a hol megszólalt a vadász-tülök.

Szerelmes volt és engem elhagyott. . . .

áldásos jótékonyágát! És mindezt Jósza Rózsa urileány vitte keresztül, akiről mégis emlékszem meg ilyen tartózkodással, mert ő, aki reklámot csinált a keddi és szerdai estével a leányegyesületnek, a jótékonyágnak, egyes czegeknek és az összes szereplőknek, ő maga irtózik a reklámtól és a jót, csupán magáért a jóért cselekszi. Természetesen segítő-társai is voltak a nagy feladat elvégzésében, akiket éppen azért nem tudok megnevezni, mert éppen személyét nem tolták előtérbe és sikerült dicsőségük csak az est sikeréből, dicsőségéből sugárzott ki.

Sajátságosan jóságos volt ezeken az estéken a nézőteret zsufozásig megtöltő közönség is. Csillogó üdőség, báj mind az arczokon, mind a megnyilatkozó hangulatban, amerre csak fordult az ember.

Egy nagy, kedves családi kör volt ez a sokadalmi, kedvesebb babáktól a legszebb mamáig. A színpad is, mintha engedett volna komoly méltóságából, egy nagy mosolygó szemmé változott, mely szempilláját le-le csukta néha, mintha nem bírta volna el a gyönyörködő tekintetek sortuzét. Szinte látszottak azok az aranyfonalak, amelyek a színpadot a nézőtérrel sűrűn összekötötték. A szép mamuskák arcáról leragyogó boldogság, mikor az édes babuskák bájosan esetlen ugrándozását nézték könnytől szíveken s ilyenkor ártik a makacs javíthatatlanok, hogy milyen üres az életük s hogy ilyenkor velük szemben is jótékonyágot gyakorol ez a furfangos, nagyszerű Leányegyesület.

Az est egyébként Andreánszky Jenő „Katonásan” című egyfelvonásos vígjátékával kezdődött, melyen Kiss Irén szemek-fülnek kedves, ügyes Olga volt, Fráter Juliska bájos özvegy, dr. Demjén József impozáns, szeretetreméltó huszárnagy, Rokosin Antal jó megjelenésű, értelmesen beszédű miniszteri titkár, Jargenony Károly méltatlanul lecsepült újságíró és Neszly Gáspár jóízű tisztiszlaga. A szereplőket a közönség nyílt színen is megtapsolta, de ez csak előleg volt, mert az orkán csak a jól sikerült egyfelvonás után tört ki. A darab után egy szép, sugartermetű fiatal leány ült a zongorához és előbb Moskowszky „Souvenir de Vienne” c. szerzeményét játszotta, majd magyar dalokkal

IV.

Varjak szállodástak fölöttem, csúf, károsó varjak. Azt hitték, hogy most már odavetem nekik a szívemet lakmározásra. Oh nem! A szívemet nem téptem ki a testemből, csak azt, ami a szívemben volt. De annak aztán a gyökérizés ám! Ruhám meglépett a sások révén és utnak indultam hazafelé, egyedül. Kivertem a fejből azt, a mi a rózsafa árnyékában történt s csak a vadász-tülök hangzott mindegyre a fülemben. Attól nem tudtam megszabadulni.

Ó rá is gondoltam néha. Ezt gondoltam: — Milyen sáros lehet most szegény!

V.

Késő este lett, mire hazaértem. Rejtelmes délutánomra gondoltam, miközben halk kopogást hallottam ajtómon.

Kinyitottam az ajtót és őt találtam a küszöbön. Vagy talán nem is őt, csak az árnyékát; mintha egy test nélküli kísértet állott volna előttem. Dermesztő hideg futott végig testemen és becsaptam előtte az ajtót. Még sokáig könyörgött odakünn és ekkor jutott először eszembe, hogy megkérdem a nevét.

— En a szerelem vagyok . . . ez volt a válasz.

— — — — —
Ágyamba roskadtam és fejemre borítottam a párnákat, hogy többet egy szót se halljak. Még pitymalatkor is vacogott a fogam.

kedveskedett. Ujjai csodálatos könnyűséggel peregték a billentyűkön és mind megjelenésével, mind művészi játékával állandóan lekötötte a közönség figyelmét. Szóval Fühmann Lili egyesapásra meghódította a nyiregyháziakat.

Szép sorjában, kisebb-nagyobb, sőt inkább nagyobb, mint kisebb időközökben következtek ezután a Reklámképek, melyeknek rendezéséből elejétől-végig kirít a láthatatlan művészi kéz, a Perczel Karola varázsereje, mely tánczra kész lábakat fakaszt a kősziklából is és Jósza Rózsa ötletessége, akiről még van annyi megjegyezni valónk, hogy nagy veszteség volna a Leányegyesületre és a szegény elhagyott gyermekekre, ha bármi ok miatt valaha elvonnák a kedvét a működéstől.

Első rekámkép volt a debreceni „Nizzai virágcsarnok” reklámja. Ügyes volt a kép összeállítás, még ügyesebbek a kép elevejei, különösen Klár Erzsike.

II. Bartschné reklámjában a masamód lányok kedvesen mozogtak és a kalapmodellek bájosak voltak.

III. Az „Arany-kereszt” drogéria reklámjában a kedves kicsikék érvényesültek, Hlatky-Schlichter Margitka ennivaló vezérecske előjárásával.

IV. Haltenberger Béla reklámjában mint mosónő Lavotha Emma, Sexty Lily, Vertse Piri, Lőrencz Gitta, Oláh Giza, Ébren Jolán és Pöppel Vilma énekükkel is, táncokkal is elragadták közönséget.

V. Hohe Vilmos cukrász kuktái is helyes kis törpék voltak; Oltványi Zoli kivilágított tortája is megtette a hatást.

VI. Eisler Károly képét Liphay Dúci és Bartos Tamás tették feledhetlenné.

VII. Mencze Henrik debreceni játékkereskedő reklámjában Csengery Lili öntudatlan bája, velőséggel elragadtatta közönséget. Igen kedvesek voltak Lichtmann Irén és Tahy Juci is.

VIII. Hoffmann Adolf reklámképén nagyon jól mulatott a közönség. Az utcasarki reklámokból jól ismert szakácsnő (állítólag férfi) általános derűtséget keltett.

IX. Weisz Jakab debreczeni cipész suszter inasai közül Eckert Bözsi vitte el a kellemes feltűnés pálmáját, de a többiek is bájosan mozogtak.

X. Ungár Lipót szőnyegáruháza — és Sándor Rezső ékszerész reklámja szintén a nagyobb hatású képek közül való. Ebben a képben Eisler Piroska, Sarlay Erzsike és Flegmann Anna érvényesültek, míg Illés József, mint arab vezér általános tetszést keltett.

XI. Törley József és társa pezsgő gyáros reklámképe beillett az est csattanójának. Dr. Ernyébné Okolicsányi Paula spanyol táncával, továbbá Sipos Ferenc és Lauffer Marcsa táncosok meglepő ügyességet és finomságot árultak el. Perczel Karola, az a táncöltözni egy szép virágcsokor is kapott, ez az igazi elismerést azonban nem a virág jelezte, hanem az az általános elragadtatás, mely munkája, jobban mondva művészete nyomaán a lelkekben fakadt. A második előadás is hasonlóan szép erkölcsi és anyagi sikert eredményezett.

Az agarász verseny.

A szabolcsvármegyei agarász egyesület ez évi agarversenyét november hó 5. és a következő napjain tartotta meg a nagyállói határban. Kiváló jelentőséget adott a versenyeknek, hogy az egyesület ezen versenye keretében ünnepelte meg 50 éves fennállásának jubileumát. Az egyesület jubileumi versenyén résztvett: Báró Podmaniczky Géza az agarász szövetség elnöke, képviseltették magukat az országos agarász szövetség, a gömöri és szatmári egyletek, míg több egyesület táviratilag üdvözölte a társulatot ezen ünnepe alkalmából.

Számosan jelentek meg az ország ősmertebb agarász urai és a vármegye uri közönségének színe, java, igen nagyszámmal vett részt a ver-

TELEFON 129.

Szörme boák és muffok minden kivitelben a legolcsóbban kaphatók Kohn Ignátz női-, férfi divat és rövidáru üzletében.

TELEFON 129

senyeken. Jelen voltak hölgyek a versenyeken : Asszonyok : Benkő Albertné (Szo'nok), Bodnár Istvánné, Csernel Győzőné, Gyene Istvánné (Szatmár), Gencsy Sámuelné, Hegedüs Edéné, Hegedüs Zoltánné, Jármay Andrásné (Szatmár), Jármay Jánosné (Budapest), Jármay Mártonné, Jármay Menyhértiné, Jármay Miklósné, Jóny Lászlóné, Kállay Andrásné, Kállay Emilné, Kállay Rudolfné, Kauzsay Tiborné, Korniss Ferencné, Kuncze Gusztávné (Debreczen), Lázár Kálmánné, Losonczy Istvánné, Medveczky Aladárné, Okolicsányi Lajosné, Orosz Miklósné, Sipos Béláné, Szentimrey Tamásné, Szunyogh Ferencné, gróf Vay Tiborné, Vecsey Oláh Miklósné (Tokaj). Leányok : Benkő Mártha (Szo'nok), Bodó Rózsi, Gencsy Mária, Jármay Margit (Szatmár), Jármay Gizella és Juczi, Jóny Médi és Mindi, Jankovics Ilonka (Budapest), Mikecz Jolán, rétei Róth Ilonka (Budapest), Szunyogh Margit, gróf Vay Jella, Vecsey Oláh Krisztin (Tokaj).

November hó 4-én az esti összejövetel alkalmával már igen szép számmal gyűlt egybe a társaság és táncmulatságot rögtönözve a hajnali órákig maradt együtt, másnap 5-én este fényesen sikerült táncmulatság volt Nyiregyházán a Korona szállóban, melyen a versenyeken résztvevő hölgyek majdnem mind megjelentek, míg a verseny 3. és 4. ik estéjén bár kisebb számú, de annál jobb hangulatú kedélyes társaság folytatta a mulatozást.

A benevezett 34 agár közül az első díjat a földmivelésügyi m. kir. Miniszter ur által ajándékozott bábólnai kancát és az egylet 1000 korona készpénz díjat Orosz Miklós „Finnyás” nevű agara, a második díjat, mely a szabócsi hölgyek részéről egybegyűjtve 400 korona aranyban és igen értékes tiszteletdíj volt Tég-lássy Endre „Torta,” a 3. és 4. ik díjakat (tiszteletdíjak) Gencsy Károly „Vihar,” Jármay-Szalánczy Szövetség „Billencs” nevű agarai nyerték el.

Nyiregyházi vágyak.

Szeretnék, oh, jó ember lenni,
Itt Nyiregyházán mindenkit dicsérni;
Hódolva mindenkinek, hogy szólna dicséretem,
De sehogy sem engedi meg lelkiismeretem.

Az utolsó szalmaszál.

— Akinek inge vegye magára! —

Szánalmas a vergődő mindig. De a szánalom kétféle. Egyik undorral vegyes, a másik ellenben igazi részvét. Gyarló ember hibája mindig segítségre készíti azt, kiben csak egy szemernyi könyörület is van. Jó izlésű, helyes erkölcsi érzésű ember az ilyennek pártját fogja. Pártját fogja, mert megérdemli. A végzet kezétől sujtott mindig megtartja azért azt a helyet mely korábban is az övé volt. És az ilyen járhat fölemelt fővel, még ha koldus-daróc fedi is tagjait.

Aki azonban a jól meg szolgálta bukás szélén van; aki szédelgő, becsitelen uton kísérelte meg a kapaszkodást: annak irgalom csak azoknál lehet, kik védik a maguk fajtáját, hogy mikor rájuk kerül a rud, legyen bajtársuk.

Emellett vannak olyan fekélyek is, kikkel a pusztta érintkezés is ártalmas, káros. Nem kell-e az ilyen erkölcsi metelyt terjesztőket mindenáron lehetetlenné tenni?

A tagadó: vagy korlátolt, vagy maga is vétkecs, vagy álembertárs. Más nem lehet! A pillanat bűnére van mentség, van enyhítő körülmény, de a tervszerűen, hosszú időn át tartott szemérmetlen hazugság, hitvány hiuságból eredő tekintély-bitorlás, porhintés — elítélésre szorul. S talán még ennek is lehetne szélsőségig ment jó akarattal kivezető utat találni, ha a megtévelyedett beismerné tettét, s elvonulva a közélettől, igyekezne az elvesztett becsületet (legalább a saját lelkiismerete számára) visszaszerezni.

E helyett rendesen mi történik? Gyáva gyanusítást, tudatos ferdítéseket, alattomos, burkolt rágalmakat szór szerte szét, hogy magáról elterelje a figyelmet. Elavult, utszéli fogás! Csak

alkalmazójához méltó. A tiszta jellem: bizonyít — a meghibbant elme, vagy félénk, a végsőkig csökönyös vakmerő: kertel, s bizik a jó szerencsében, mert már nincs mit vesztenie.

„Hátha!?” Ez az utolsó szalmaszál! . . . Csak szalma szál! Elmerül az is és vele a vész a dühtől tajtékoz, torz vonásu valaki is, ki már igazán senki, semmi, — ha csak nem a társadalom söpredéke, minden tisztességes embernek . . .

Járnak-kelnek ilyenek a városban. Némelyik mint futó bolond, másik csöndes sunyisággal . . . hanem a zavart nézés, hebegés elárulja menten a veszendőt, az „utolsó szalmaszál” után kapkodót. Ha meg beszédebe ereszkedik vele bárki, mindjárt látja, hogy a becsületére való örökös, okatlan hivatkozás: rejt, takar valamit . . . Azt, ami csak — volt!

(e)

Hm! Hm!

Klein or: Mórisczka! Hodjan ölsz the magadat azon a lovon odafönt?

Mórisczka: Hát mit thodolsz the, hodj én hova lovagolok magamat? The bolond, aki vadj!

Ez a hét — jóslatunkhoz hiven — nagyban lekötötte a közönség érdeklődését. Minden nap meghozta a maga izgalmas előadását, melyek sikerében sokan, nagyon sokan osztoztak. A színlelő társulat tagjai sorában változások is estek. Az eddigi főhős kimaradt a játékból, de helyette bemutatkozott az új primadonna, melynek eddigi multja (részben mint Paprika Jancsi, részben mint jogtudós) biztosíték a tüneményes sikerre.

A vasárnapi előadást — a rossz idő dacára is — megtartották. Ám a jelzett körülménynél fogva szűk (és csak néhol tág) körben.

A heti műsor így alakult:

Hétfő: *Fekete vér* és *Egy test, egy lélek* (a harmadik felvonásban egy ballada, szavalta egy nyiregyházi prókátor).

Kedd: *Elnémult harangok* (klikk vezérek búcsu fellépte).

Szerda: *A páholy* vak(o)lóval, sok hazugsággal.

Csütörtök: *Ó te ló, a (velencei) Mór szomorú játék*; néma képletül a „*Bátor vadász*.”

Péntek: *Bankár és báró* (in spe). Színhely: a szövetezet.

Szombat: *A „doktor” úr* (katonai parádával és diplomabekérő átirattal). *Betét dal*:

„Oh levélke, drága kis levélke

Ha tudnád . . .”

Vasárnap színtre kerül: *Tilos a csók* (szünet alatt fölolvassák a vásárokat száj és körömfájás miatt betiltó műveletet).

Dr. Fri—cska.

Kifogyhatatlan rovat.

Az „Igazság” — „hétköznapjai.”
„Legyen világosság.”

Lássuk csak, hogy is akarja azon sorok írója demonstrálni, hogy „legyen világosság”? Ezt „ő” erőnek erejével, derék rendőrfőkapitányuktól hallott kijelentésével akarja elvégeztetni. Hogy „ő”, már t. i. a sorok írója egy ízben megkérdezte derék főkapitányunkat, hogy az miként vélekedik a sajtóról, mire főkapitány urunk a következő kitérően bölcs szavakban

válaszolt: „A sajtót meg kell hallgatni, túrni kell *piszkálódásait*, idővel úgy is hozzá szokik, de csak úgy cselekedjék, ahogy azt az esze és a szíve diktálja.”

Hogy is lehet ezt a „Delphi orákulumhoz” hasonló mondatot értelmezni? Ki szokik hozzá a „piszkálódáshoz” idővel? Az a lap-e, amely piszkálódni szokott, vagy a főkapitány úr? Ha igen, vagy nem, mit cselekedjen és ki, csak úgy, ahogy ezt a szíve diktálja? — És hol maradt a főkapitány úr véleménye, — amelyre nagyon is kíváncsiak vagyunk — a komoly és tisztességes sajtóról, amely nem „piszkálni” szokott, hanem a „közérdek” ellen elkövetett „piszkokat” tisztítani?!

Mínt hogy erről bölcsen hallgat úgy a cikkíró, mint derék főkapitányunk, így tehát mi is azt mondjuk, hogy ily *abszurd sötétség* után, igenis, „legyen világosság!”

„Legyen ismét világosság.”

Az „Igazság” úgy találja, hogy városunkban az *egész vonalon* nagy szükség volna arra, hogy végre-valahára legyen világosság!?! Ebben a kérdésben azután már mi is igen szívesen adunk igazat az „Igazságnak!” De még mennyire!

Első sorban felhuzza a legpuhább keztyűjét a cikkíró úr, feketére festett vajba mártja a legpuhább lud ollát és úgy megy neki harci kurtjébe nagyokat sóhajtvá, a helybeli villamos részvénytársaságnak.

De azután alaposan meg is adja nekik, ami őket megilleti, elannyira, hogy azután doronggal ugrik a városi hatóságnak és kötelességévé teszi neki, hogy annyit fizessen a villamos társulatnak, amennyit azok kérnek, mert ha ezt elmulasztja, úgy az *indokolatlan takarékoság* terhes bűnében leledzik! stb.

Igazán megható! Ezért igazán megérdemelné az „Igazság” szerkesztősege, hogy a villamos részvénytársaság Igazgatósága, merő hálából, két nagy *ívlámpával* kedveskedjék neki, hogy végre-valahára hadd legyen ott is tűrhető „világosság!”

„Ne legyen sár!”

Mondja az „Igazság” és neki áll ezt a kérdést fejtegetni, míg végre fejtegetése egy irtó sárdombot képez, amelynek a belseje azután telítve van: „közérdekekkel”, városi mérnökkel, a tanács poros és mohos ládaiban heverő „*eszményekkel*”, a fajok fejlődésével, tehetségek átöröklésével, az emberrel mint „egyed”, a nemzettel mint az egyedek complexumával, a felháborodást szimulálókkal, a nyiregyházi gordiusi csomóval, és végül a tetejére rakta jó maga azt a töméntelen sok üres „*locogást*”, amely szerinte szintén csak sarat csinál! De még milyet!

Ebben a cikkekcskéjéből a sok közül, amely mindmegannyi érdekes a maga nemében, e két mondatot reprodukáljuk és felhívjuk arra a városi hatóságot és a városi főmérnök figyelmét: „*Ugy hisszük, hogy a csatornák tisztántartására való felügyelet a mérnöki hivatal hatáskörébe tartozik. Csodáljuk, hogy ez megtörtént!*”

Talán valamelyik cukrázda hatáskörébe besorozva szeretné látni cikkíró, a *csatornák tisztántartásának felügyeletét*?! Ez az igazságos igazság az „Igazság” igazságáról.

Nicht schlecht! Was?

Mennyi a négy?

Irhatnók, hogy a „kis piszkos”, de lévén ez az „Esti Ujság” hivatalos (?) címzése, nem akarjuk az összehasonlítással az „Esti Ujság”-ot megsérteni, inkább kiírjuk tisztességes (?) nevét a kitűnően (?) szerkesztett ódondának. Tehát: a „Szabolcsvármegye” e hó 6-iki számában egy „eredeti tárca” (ne tessék nevetni!) látott napvilágot. Ebben ez áll: „*Négyen* maradtak mindössze a telepen: 1. gondnok, 2. az öreg szakács és 3. a tót kertész.”

Hát ott már azt sem tudják, hogy a „négy” hány szám? Pedig aki „doktor”, annak legalább ennyit *kellene tudni!* Így épen úgy jön ki, mint az egyszeri nebuló felelete: „a négy evangélista a következő három: Szent Péter és Szent Pál.”

Szörme Muffok és Boák

Stern Sándor

valamint az összes ősz i újdonságok óriási választékban érkeztek: uri és női divatáru üzletében Pazonyi-u. 2.

Igy, így! Iskolás gyerekekhez sem méltóan szerkesztik azt a lapot, mely oly óriási állami szubvenciókat vág zsebre, s mely még meri vindikálni magának a tisztaságát. Jól van! Jön még kutyára dér, vagyis: felnylnak mielőbb az olvasók szeméi, s akkor — megtanulják, hogy a négy előfizető: nem három. Hja, mert az már zsebbe vágó lesz.

Grófosítás.

Ugyancsak az a bizonyos célokra kitűnő „újság“ esett nagyzási mániába, ugyancsak november 6-án. Egyszerre grófosította a Szerényi családot, azaz a Szerényi feleségét. Szegény Szerényi! Ő még nem gróf, csak a felesége. Jó volna, ha egy alázatos kérvényt adna be őfelségék, a „Szabolcsvármegyéhez“, hogy ő neki is adják meg a grófi címet. Ott ugyanis könnyen megy. Kelt már onnan olyan doktori diploma is, melynek eredetije csak a „Hold“-ban lelhető fel.

Rendőr.

Rendőr! Mily teljesen abszurd fogalom! Hogy a rendnek még őre is legyen? Hisz a rend maga egy oly tiszta fogalom, mely meg nem tűri, hogy neki őre legyen!

Tehát nem rendőr az a bizonyos „Muki“, „Rendelenség őre“ volna igazi neve, hogy ez így igaz, láthatja mindenki, Tehát Muki, rosszul lett keresztelve!

Fordítva vette fel ő a keresztvizet, Fordítva végzi összes köteleességét: Rendelenség őre nem tűr falevelet, Utcán vagy a járdán, s felír ő mindenkit!

Bejelenti rögvést a főkapitánynak, Ez meg tovább adja a jó alispánnak: Össze ül a tanács és kisűtnék egyet: Falevél hullásról „szabályrendeletet!“

Bessenyei-kör.

Előttünk fekszik a Bessenyei-kör újabb 5 estéjéről összeállított műsora. Helyes. Legyen így! De az ülőhelyek régi és éppen nem helyes beosztása ismét megmaradt (már t. i. az árakat illetően). Pedig a Kör érdemes főtítkára, ki minket ez előtt vagy 10—12 nappal nagybecsű látogatásával megtisztelni szives volt, akkor az általunk neki felajánlott, éppen a Kör érdekeit szolgáló és előmozdító különféle jó tanácsokat, legalább látszólag nagyon szívesen és köszönettel vette tudomásul.

És még sem úgy lett, ahogy azt akkor fogadta! Hogy miért nem? — Rámutatunk a „Szabolcs“ október 29-én megjelent számában, a „kifogyhatatlan rovat“, „egy kutató följegyzéseiből“ című közleményünkre, amely a többek között azt mondja:

„Az elbizakodott ember gögje nem engedi, hogy másnak jóakaró tanácsát elfogadják; ami nem tőle ered, azt nem találja jónak!“

Hát ez sem tiszta igazság? feleljen rá a főtítkár úr! Szívesen leadjuk!

Tiltott dalok.

A rendőrség eltiltotta a következő nótáknak a „Royal“ előtt való énekését:

„Düljön össze ez a vendég fogadó!“
„Repedjen meg örömben, bujában.“
„Kidől a fal mandulástól . . .“ és
„Oszladozik, foszladozik a vakolat róla.“

Válasz.*

Nagyságos Szerkesztő Úr!

A „Szabolcs“ nov. 5. számában egy vezércikk látott napvilágot „Satnyul a nemzedék!“ címmel. — Korántsem akarok az abban foglalt állítások összességével foglalkozni, annál kevésbé a vitaközös terére lépni, — csupán csak egy passza az, a mire néhány, a valóságnak megfelelő megjegyzést szeretnék tenni, szintén a

*) Szívesen adunk helyet a közleménynek, de a hozzászólás jogát fentartjuk magunknak.

Ne tévovázzék, ha fáj a feje, hanem használjon azonnal

Beretvás pastillát,

amely 10 perc alatt a legmakacsabb migraint és fejfájást elmulasztja. Orvosok által ajánlva. **Ára 1-20** Kapható minden gyógyszerárban. — Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész, Kispesten. **!! 3 dobozmal ingyen postai szállítás. !!**

nyilvánosság előtt, szintén az érdekelt szülők figyelmények felhívása végett.

Ismerve a „Szabolcs“ pártatlanságát és igazság szeretét, legyen szabad remélnem, hogy soraim ugyan e lapnak hasábjain megfognak jelenni.

Azt írja a cikk író úr, hogy „A hat évet betöltött gyermekekkel megkezdjük az iskoláztatást, . . . stb. De még ezt is milyen barbarizmussal!! Megköveteljük ezektől a kis apróságoktól, hogy pont 8 órákor már az iskolában legyenek. De még ez sem minden, hanem még az iskola kezdete, tehát 8 óra előtt még a templomba is kell nekik menni, mert hiszen a jóságos Isten csak is ott lakik (?) [sic] és ott a hideg kőre térdelve kell nekik imádkozni, míg gyenge, fejletlen kis testökben vacog a lélek, és ima helyett öntudatlanul, de dideregve térdelnek és ásítognak egymásnak sápadt és álmatlan kis orcáiba. De hát ezt így követeli a főúr és a katekéta úr egyaránt, és aki ezt elmulasztja, annak „szekunda“ jár!!“

Legelőször is arra hívom fel szíves figyelmét a mélyen tisztelt cikkíró urnak, — hogy ezt csakis a katekéta úr követeli, — természetesen nem úgy értve a dolgot, mintha a „főúr“ helytelenítésével járna, hanem mivel „az iskolások“ lelki gondozása, a vallásban tanítása, ennek a gyakorlati életben való alkalmaztatása egyedül e hitoktató dolga — igaz, az apát úr ellenőrzése mellett. — Szóval, üssünk csak azon, aki felelős érte, s ne vonjunk oda mindjárt más személynét is — propter decorem.

Igaz, a róm. kath. elemi iskolában megkívánom, ép úgy, mint a többiekben is növénydekeimtől, hogy templomba járjanak, ott pl. misét halgassanak, de e „követelés“ csakis a vásár- és ünnepnapokra vonatkozik, mivel nálunk ünnep megtartásáról sz. mise hallgatása nélkül szó sem lehet. Hogy egyeztethető tehát össze, ha az órákon e köteleességről hall a gyermek, a megvalósítását pedig nem látja? — A hétköznapi templomba járás április elsején veszi kezdetét s tart november 1-ig. — Ebből is kiesik a Julius, Augusztus. — Tehát összesen 5 hónapra keresztül ép a legkellemesebb időben járnak az ártatlan, dideregő és „vacogó lelkű“ gyermekek tanítóik vezetésével és őrködésével templomba, de már csak oly „követeléssel“, hogy vásár és ünnepnap nem 1/28, hanem 8 órákor jelenjenek meg, — szerdán és szombaton, (heti vásár miatt) továbbá esős, és rossz időben, a szünnapokon egyáltalán nem kötelesek templomba menni.

Számítsuk csak le e napokat, — alig három hónapi időn keresztül járnak oly jókor a templomba, — a hol 5 (öt) percnél többet sohasem térdelnek és azt sem egyfolytában.

Ennyit a „leketlen barbarizmusról“.

És most a humanizmus szent nevében kérem ugyancsak a cikk szerzőjét, járjon utána, és bizonyítsa be csak egyetlen egy esettel, hogy azt hallja a gyermek az iskolában, — templomba azért kell járni, mert a jóságos Isten csakis ott lakik (?) — csak egy esettel, hogy kis gyermekek „szekundával“ fenyegettetnek, hogy a szülők jogos kérése, — gyengébb gyermekeknek a téli időben való felmentéséért, — minden megjegyzés nélkül indokoltan nem tiltattott és el nem fogadtatott volna.

Mikor fogja megtanulni a gyermek a valóság kötelesség teljesítését, ha nem mindjárt zsenge korában? Miért tanítják meg a szülők (nem mindegyik!) gyermekeiket már ovodás korukban az imádságra? Pedig hát, kérem, akkor még gépies az az imádkozás! Addig hajlik a fa, míg fiatal! A mit Jancsi meg nem tanult, János már nem fogja megtanulni. Isten szeretetéből fakad a szülők iránti szeretet! Nem bigott, de öntudatos keresztényeket, szülőiket tisztelő, szerető gyermekeket akar iskolánk nevelni, a mint tette eddig is és mindig a legalkalmasabb, kipróbált eszközökkel.

Katekéta.

Változás.

Új köszönet járja mostan
Más lett a „jó napot!“-ból
Ezzel fogad már mindenki:
„Uraságod sem doktor?“

Brüsszeli világkiállítás
1910.

GRANDPRIX.

Dr. Dralle-féle
BIRKEN-
HAJVIZ.

Ára: 2.50 és 5 K.

Hatása utólráhetetlen! Georg Dralle Hamburg.
Gyár: Magyarország és Ausztria
részére: Bodenbach a. E.

Hirek.

— **Elismerés.** Városi hatóságunk mindazon tagjainak, kik megszivelték a „Szabolcs“ azon sok sora közül a tátongó szemétdombhoz hasonlító, a jövendő (?) posta palotának bekerítésére, valamint az ez előtti járda rendbehozatalára vonatkozókat, a legnagyobb elismeréssel adózunk. Bizony, ki tudja, hány derék ember, asszony vagy gyermek menekült meg így az orra bukás, láb ficamítás, esetleges komolyabb bajoktól.

Örvendünk, hogy a komoly sajtó tréfás sorait is illő figyelemre méltatták. Egész nyugodtan megcselekedhetik ezt máskor is, akkor illő és egyesült erővel fogjuk a közérdeket szolgálni. Így legyen!

— **Felhívás.** Felhivatnak mindazon háztulajdonosok, kiknek bérbeadott lakásuk van, hogy a házbérvallomási ivateket, pontosan kitöltve, nov. hó 25 ikéig a városi adóhivatalnál benyújtsák.

— **Vásáráthelyezés.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy december 8-án tartandó vásárt csak dec. 15-én tartsák meg Nyirbátorban.

— **Hamar választani!** A vallás- és közoktatásügyi miniszter felhívta a közigazgatási bizottságot, hogy ez sürgősen hívja fel a nyirbátori izr. hitközséget a megsemmisített választás folytán üresen maradt rabbi-állás betöltésére.

— **Esküvő.** Völgyi Jenő, az André Gyula cég üzletvezetője, holnap tartja esküvőjét Fisch Idával.

— **Tanügyi dolgok.** Lapunk — tekintettel nagyszámu tanító olvasóira — a jövőben minden aktuális tanügyi kérdéssel foglalkozni fog. Éppen ezért szívesen vesszük, ha belső dolgozó társainkon kívül tollforgató pedagógusaink is felkeresik lapunkat közérdekű közleményeikkel.

— **Kitűntetés.** Piszker Lajos polgári tanítónak a közoktatásügyi minister érdemeinek elismerésül 200 korona évi személyi pótlékot utalt ki.

— **Kereskedők, iparosok érdeke.** E hó 17-én délután 3 órákor tartja rendes közgyűlését a debreceni kereskedelmi és iparkamara. Nagy fontosságú ügyek kerülnek tárgyalás alá, mint pl. a: kassa—miskolc—debrecen—nagyvárad—arad—temesvári vasútvonal ügye, mely városunkat közelebről érdekli. Azután a vasárnapi munkaszünet, csizmadia sérelmei. Szóba került Mándok két új országos vására és Nyírcsád helypénz szabályrendelete is.

— **Becsútták a „Royal“!** Szerdán délután váratlanul ugyan, de nem helytelenül, a rendőrség bezáratta a „Royal“ kávéházat és szállót. A gyanútlanul oda bevetődő közönség jól fel-fogott érdekében történt ez, mert az egész épület — noha új minden percben bedőléssel fenyeget. S még mondja valaki, hogy nem szerencsés az „Abázia“. Alig, hogy megnyílt, máris egy új törzsvendég-sereghez jut. Mert most már a „Royal“ vendégei oda fognak átmenni.

Ez volt a tényállás csütörtökön. De azóta nagyot fordult a világ. Tekintettel a „Royal“ közönségére, úgy gondolkodott a hatóság, hogy mégis beengedi őket ebbe a határozottan dűledező épületbe, melyet most javítanak.

Mintha csak a rossz élc elevenedne meg; — Hogyan próbálnak ki egy új hidat?

— Hogyan? Hát . . .

Na, látom nem tudod! Figyelj! Reáeresz-tenek 300 anyóst. Ha nem szakad le a hid: — jó! Ha leszakad: — még jobb!

— **Végre!** Régi óhaj valósul meg napok mulva. Amit már oly régen meg kellett volna tenni, végtére hozzáfogtak a vasuti állomáson a vízvezetési hálózat lerakásához. Hogy ez tűzrendészeti- és közegészségügyi tekintetben mit jelent, azt magyarázni felesleges, vagy pedig — nagy teret vesz igénybe. Egyelőre beérjük a tény megállapításával, külön említjük fel, hogy a cigány telep mellett — ami szintén fontos — külön víztelepet létesítenek 500 méteres mély kuttal.

— **Választás.** A jövő héten (15-én) lesz a nyiregyházi kerületekben megüresedett megyebizottsági tag-helyek betöltése. Az I. kerületben Oltványi Ödön és Paulusz Márton, a II.-ban: Huray Sámuel, Konthy Gyula dr. és Hudák Károly, a III.-ban Meskó László dr., Márton József és Balla Jenő, a IV.-ben pedig Lefler Sámuel, Kovács Győző és Juhasz Etele helyeit kell betölteni. A választás nem egy pikáns részlettel fog előreláthatólag szolgálni.

— **Vasutasok mulatsága.** A múlt szombaton (5-én) nagyszerű mulatságot rendeztek a vasutasok. Színültig telt a II. oszt. váróterem díszes közönséggel. Igazi jó kedv s mégis előkelő hangulat jellemzi a reggelbe nyúló mulatságot, mely anyagi tekintetben is megfelelt a várakozásnak.

— **Pótsorozások.** E hó 14-én, hétfőn kezdődnek meg városunkban a pótsorozások az idegen illetőségűek és multkorról elmaradtak részére.

— **Tanítók estéje.** A nyiregyházi tanítók az „Önsegélyző Egyesület“ javára a városi színházban f. hó 19 és 20-án jótékony célú estét rendeznek. Helyárak: páholy 10 kor., földszinti ülőhely 2 K. 50 fill. Erkély I. sor 2 kor. Erkély II. sor 1 K. 20 fill. Karzati ülőhely 60 fill. Erkély állóhely 50 fill. Karzati állóhely 30 fill. Műsor a következő: Prolog. Irta: *Décsi Sándor* előadja: *Vajda Ilonka*. Tündérek tava. — Bemutatják az elemi népiskolák növendékei. — *Vajda Ilonka*, egy szabadon választott költeményt szaval. — Téli néta. Vigvadászok. Révfy Gézától, előadja a nyiregyházi *Dalegyet*. — Valami hibája van. Vigjáték egy felvonásban. Iria Gondinet. *Személyek:* De Lussau André, orvos *Szabó József*. — Cecil, neje *Bozán Ilonka*. — Balancourt magános dr. *Demjén József*. — Nanette, szobaleány dr. *Ernyeiné, Okolicsányi Paula*. — XII. Rhapsodia Lisztől. Zongorán játsza *Furman Lili*. — Gyorsfestő. Bemutatja *Dohupil Gyula*. Angol tánc. Bemutatja dr. *Ernyeiné Okolicsányi Paula*. A jövő század szobrasza. Előadják *Varga Ferenc* és *László Zoltán*. — Trió (hegedű, zongora és gordonka.) Előadják *Vertse Papi, Lojek Gyula* és *Hoffmann Pál*.

A második est műsora ugyanaz lesz csak a Dohupil Gyula gyorsfestése helyett szerepel az „Éji párbaj“ Temérdektől, melyet Jakab József zongora kísérete mellett Vargha Ferenc szaval.

— **Kilakoltatás.** A folytonos esőzésnek meg van a maga eredménye. Kontár kőművesek építette házak egymásután fenyegetnek bedőléssel. Mindenütt repedések, sülyedés, horpadás jelentkezik, s csak ilyenkor tűnik ki, milyen lelkiismeretlenség uralkodik az építési engedélyek kiadása körül. S végeredményben ki színyli meg? — A lakó! Hatóságilag kiköltöztetik, s mehet a mere lát. Tegnap az Ujszöllő utca 25. szám alatti házat kellett üresé tenni, mert felő volt, hogy reá szakad a szegény lakókra.

— **Avatás.** Vározkunk fiatalságának egyik rokonszenves tagját, Komjáthi Kázmért ma délelőtt avatták doktorrá a kolozsvári egyetemen.

— **Nem öngyilkos!** A jóhírű „Hungária“ szállóba megszállt Ambrus Julis. Éjjel látogatója volt, reggelre eszméletlenül találtak reá. Azt hitték, hogy vagy megmérgezte a vendége, vagy öngyilkos lett. A kórházban azonban kitűnt, hogy csak szivbajos.

— **A „Besenyei-körből.“** A Besenyei-kör vezetősége a f. évadban J. Draschkoczy Ilma, Hyonne Dubel, Geyer Stefi, Kaufmann-Fracillo Hegvig, Sz. Varsányi Irén, továbbá a Cseh vonós négyes. Beregi Oszkár, Dienszl Oszkár, Hegedűs Gyula, Kuu László, Jacques von Lier, Joan Manén és a *Szimfónikusok (76-an)* közreműködésével „öt estét“ rendez, amelyre kiki bérletjegyet is válthat. A bérletjegyek árusítására nézve tájékoztatásul a kör a következőket hozza T. Tagjainak és a Né. Közönségnek szives tudomására:

1. Mind az öt estére szóló bérletjegy ára lagnak az első és második sorban, továbbá az emelvénytől jobbra és balra eső első és második sorban és a zenekari emelvény első sorában 32 kor.; a harmadik és negyedik sorban 30 kor.; az ötödik és hatodik sorban, továbbá az emelvénytől jobbra és balra eső harmadik és negyedik sorban 25 kor.; a többi sorokban pedig 18 kor. Nem tagok ezen összegeknek kétszeresét fizetik. 2. Minden bérletjegy névre szól és bejelentés nélkül másra át nem ruházható. Aki jegyét valamelyik estén nem tagra akarja átruházni, tartozik a különbözetet a Kör titkáranál kiegyenlíteni. 3. Kiváltott bérletjegyet a Kör vissza nem vált.

A bérletárusítást f. nov. hó 12-én, szombaton délután 2 órától kezdve Dr Popini Albert a Kör titkára, és Ferenci József vezrik a Debreceni-u. 3. sz. házban; folytatólag csütörtökön 8 órától kezdve pedig Ferenci József a könyvkereskedésben.

— **A nyiregyházi építőiparosok szövetsége,** holnap 13-án délelőtt 10 órakor a városi háza tanácstermében rendkívüli ülést tart. Az összes tagok egynegyed részének meg nem jelenése esetén a közgyűlést 1910. évi november hó 20-án délelőtt 10 órakor fogják ugyanott, a megjelentek számára való tekintet nélkül megtartani, s fognak jogerős határozatok hozatni. Tárgysorozat: Elnöki és végrehajtó-bizottsági jelentés. Farkas Elek az Országos Szövetség igazgatójának előadása a munkásbiztosítási szerelmekről. A Magyar Építőiparosok Szövetsége által megindítandó munkaadói szellemben szerkesztett iparos és kereskedő politikai napilap támogatása tárgyában. Indítvány az alapszabályok módosítása iránt. Esetleges indítványok.

— **Szociológiai előadások.** A kereskedők és gazdák köre a jövő hét csütörtökén (17-én) szociológiai előadások sorozatát kezdi meg. Az elő előadást: Dr. Ágoston Péter a nagyváradai jogakadémia tanára, tartja a következő címmel: „Darvin hatása-e az emberi gondolkodás újabb irányára? A sorozat folyamán előadást fog még tartani Dr. Kovács Gábor, Dr. Zigány Zoltán, Glücklich Vilma, Dr. Fölöp Dezső, Dr. Szende Pál, esetleg Dr. Jászi Oszkár és Dr. Rónay Zoltán. Az előadást mindenkor a kör helyiségében este 9 órakor kezdik meg. Hát a mi hírneves „szociológusaink“, akik ezzel a névvel annyit hivatkoznak, hol maradtak? Szerettük volna ha egy helyi tudós előadását is megnevehetnők. Kár! hogy elmaradnak! Pedig egy jó kis mulatságra lett volna alkalom. Gondolják meg, s . . . lépjenek föl. Jussan a laikusoknak is valami műelvezet.

— **Gyász hírek.** Szellák Mihályné, született nagyszombeni és somlyai Somlyai Mária e hó 9-én, életének 28-ikjévében elhunyt. Temetése tegnap d. u. 2 órakor ment végbe, Az elhunytban Somlyay Mihály gör. kath. kanonok unokáját, Szellák Mihály helybeli kereskedő pedig feleségét gyászolja.

Ma délután hantolták el Schatz Károly kalapmestert. A 62 éves kalaposmester egyike volt legtisztelendőbb, legrégebbi iparosainknak. Rövid szenvedés után váltotta meg a halál a földi lét küzdelmeitől, melyekben ez utóbbi időben része volt. Nagy kiterjedésű család gyászolja.

— **Előléptetés.** Gerő Miksa, helybeli adótisztet adóhivatali segéddé léptette elő a pénzügyminiszter.

— **Nem megy az üzlet.** Berger Jakab kisvárdai rézműáru kereskedő nem fizet hitelezőinek. Tartozásai 92.000 koronát tesznek ki. vagyona pedig csak 45.000 koronára van (?) Birósággon kívül akar egyezkedni.

— **Előnyös árért** a Károlyi-utca 25-ik számú 5 szobás ház nagy istállóval és más mellékkel eladó vagy november 1-ére bérbe kiadó. Értekezni lehet Horkai András tulajdonossal Rákóczi-u. 54. sz. a. 4—4

— **Cimbalom.** Egy jókarban lévő csinos kiállítású cimbalom olcsón eladó. Cim a kiadóban. 4—4

— **Nyomatványokat csinos kiállításban** olcsón és gyorsan készit *Klafter Ignác* legújabb gépekkel és betűkkel felszerelt könyvnyomdája Pazonyi-utca 9.

Kapható Nyiregyházán:
Hibján Sámuel Utóda és Hoffmann Adolf cégeknél.

CSARNOK.

Modern költészet.

Ábrándozás.

Barna cigánykődök
Búgnak az éjben,
Unalom szőnyege
Feszül az égen,
Szobámban vagyok . . .
Vén karszék némán
Huzódva félre,
Bús daccal tölti
Bársonyos keblét,
S én bús ülésel
A szőnyegét.

S az ég alatt,
A föld alatt,
A jég alatt,
A köd alatt,
Az árny alatt,
A láng alatt:
A lenti durvább
Semmiségre vánkosul:
Egy édes, kicsi szép nő
Arca sulyosul!

Uj vágyam uj nyila,
Uj mesterséggel élzett!!
Őrült autón hordom
Terólad a mézet!!
Vágyom! És semmire sincs vágyam!
Sárgulva rognak bús kazalok . . .
A gép a búzát álmosan hadarja,
Unt hő az égből lankatag csorog,
És én a bús vágy, a vágyó bú vagyok . . .

Ekszerek, órák, arany- és ezüstnemeük alkalmi ajándéktár-
gyak legolcsóbban
Sándor Rezső elsőrangú ékszerésznel kapható
NYIREGYHÁZA, Városház-utca 3. szám.

Bár lehetnék Terajta ugrándozó bolha!
Bár lábod kisujján
Fájó, kicsi tyúkszem,
Sárga, gennyes pattanás
Bársonyos testeden! . . .

Ne vess el magadtól,
Mint koldus a tetőt,
Szorvedélyás szkenvedély
Korcolyája lelke!
Oly bűvös,
Oly ügyes,
Oly hüvös,
Oly tüzes
Teérted a testem!

Tekintetednek vagyok én
Gyenge gyémánt karca,
Üvegleklem zengve
Metszi át,
A hegy csúcsát látom meztelen,
Barna föld emlőjét fesztelen,
Óh! Kiflicsűcs!
Óh! Ingerálom!
Érted adnék feszest és
Lazát! . . .

Elég! . . . Ti létlek boszorkányok!
Vad semmi! Vampyr-elmerajz!
Költők lelke, lelkek költője
Többé lantot már
Nem ajjz! . . .

Szenny az életem! Minden szenny!!
Lelkemből foly a keserű bű,
Mint lázas sebből
A bűzös genny! . . .
A földet már az őszi érc kaparja,
Halvány, rózsaszínű bőröd
Rezegve, tömjénként párolog! . . .

Ez lehet vers is,
Valamint próza,
Vagy talán egy bolondnak
Monológ! . . .

Yda Bangyó.

Régi történetek.

Élt Egyiptomban egy szép leány, kit Archidicének hívtak. Bőrének bársonya, természetének szoborszerűsége messze földön híres volt. Még az öreg Aesophus is (ki hinné a vén mesemondóról?) elvándorolt Neukratishba, hogy próbát tegyen, hátha megnyerhetné a világszép leányzó kegyét s annak forró ifjúságától új életre kelve — folytatná otthon tücsökről, bogárról, döglött oroszlánnyól a sok tanulságos tettét. Ugy tudom hiába járt és rossz számmal mert minden bölcsességet dacára legyet még nem tudott, hogy üres zsebbel, ketyegő inakon szavalt versecskék nem hatják meg a nők szívét. Am történt egyszer, hogy egy ifju vagyos legény bolondult bele Archidice éjszina házába, megváltást és örök boldogságot ígérgető szépséges szemébe. Archidice nem huzódott és

meghívta palotájába az ifjút. A szerelmes lángoló szavakban fel ajánlotta szívét, de Archidice idegesen kérdezgette: És? És? — Fájó szívvel nyögte ki a legény: És vagyonom felét. Megvetően intett a nő és elbocsátotta az ifjút, mert kevésre becsülte a legszebb nőt.

Multak az idők, de a szerelmes ifju nem csüggedt, hanem szorgalmasan járkált Isisnek a szerelme védőistenének templomába, míg az megkönyörült rajta s egy éjjel álmában neki adta Archidicét. Pompás kertben virág illattól részegen, madár csicsérgéstől elandalítva borult egymás karjába a két szerelmes. Az ifju végtelen boldog volt s midőn mámoros álmából felébredt első útja a templomba vezetett, hol ket fehér galamb fiút áldozott Isisnek. A templomban több barátjával találkozott és nem tudta megállni, hogy el ne mondja Isis különös kegyét.

A jóbarátok azonban szokás szerint mindent elmondtak Archidicének, ki eleinte dult fult mérgében, de azután szintváltoztatva elment a bíróhoz és bepörölte az ifjút. Az egyiptomi — ugymond — szerelmes, mert felajánlotta vagyona felét. Az éjjel álmában Isis közbenjárására az ifju einyerte szívemet itélje meg tehát a bíró nekem, amit az ifju annak idején felajánlott.

A bíró gondolkozott s maga elé hívta az ifju barátainak tanácsára már egyezkedni kezdett Archidicével. A bíró azonban félbeszakította a beszédet és így szólt:

— Ifju! néked Isis álmodban odaadta Archidicét. Különös kegyeltje vagy tehát neki s így megengedem, hogy mielőtt itéletet mondanék még egy éjt aludj, hátha elintézi Isis sulyos ügyedet.

Hazatértek mindannyian, — de természetesen, hogy az ifju másnap azzal jött vissza, hogy Isis az éjjel álmában duplán fizette ki helyette tartozását.

* * *

Volt a nagy Artaxerxesnek egy nagyon szép, de igen hiu leánya. Az öreg farao pyramist építtetett, hogy a nagy kőalkotmány évezredekre hirdesse nevét. Bántotta a leány szívét, hogy az ő emléket nem fogja hirdetni semmi sem. Elhatározta tehát öreg komornája tanácsára, hogy minden udvarlójától annyi követ kér pyramisára ahány csókban ölelésben részesítette azt. Változtak az udvarlók, folyton újabb és újabb ifjak jöttek sorra és a királyleány mindég türelmetlenebbül nézett a puszták felé keresve vajjon emelkedik-e már pyramisa? Am hiába leste a pyramis csak nem látszott sehol. Egy napre azután kilovagolt a pusztákba, arra a helyre, melyet udvarlói kijelölt. Méreg öntötte el, könyvet csordult ki szeméből: öklönyi, mogyorónyi kavicsok voltak ott egymásra hánnyva. Haragosan tért haza a palotába a leány és bepanaszolta az ifjakat apjánál.

A bölcs farao mosolyogva válaszolt: Magad kárán tanulj leányom s ezentul csók és ölelés előtt hordass a férfikkal követ. Megeklád

sziklát hengergetnek majd és nem kavicsot.

A leány megfogadta apja szavát s nem sokára már abban gyönyörködött hogy gulája mint szárnyalja túl apja pyramisát.

Herodot és Macrobius nyomán:

Manrique de Lara

MUSCHONG-BUZIASFÜRDŐ BUZIÁSI PHÖNIX ÁSVÁNYVIZ

BAKTERIUM-MENTES
természetes ásványviz
ÜDÍT GYÓGYIT. ÜDÍT GYÓGYIT
Vese- és hólyagtajoknál, a vesemedence idült hurutjainál, a gyúró- és fényképződésnél, a légutak és a kiválasztó szervek hurutos bántalmánál kitűnő hatásának bizonyult.
ORVOSLAG AJÁNLVÁ.

Főlerakat:

Wassermann Sámuel

fűszerkereskedésében

Nyiregyháza.

Telefon szám 121. 469-5-17

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

L. Sándor, Nyírbátor. Ne üljön föl annyira, hogy az „érdeklődő” mindig valaki. Ellenkezőleg. Mikor valamiről szeretnék felvilágosítani a közönséget, amit pedig kutya sem kért tőlük, akkor ez a cégjegyzés. Hogy az (ne) jelzés elmaradt, azért ne higgye, hogy most már eredeti a vezércikk. Olyan nincs! Ugyan ki írná?

Olvashatatlan. Máskor ilyen aláírásra nem válaszolunk. Együttal csak azért teszünk kivételt, mert a szóban forgó „doktorátus” ügye most már a nyilvánosság előtt is, félreismerhetetlenül el van döntve. Eloszlott, mint a buborék, s marad, mi volt: — a pusztá lég.

K. József. Minthogy tul vagyunk halmozva aktuális dolgokkal, tárcájára, mert roppant hosszú nem tudjuk mikor kerülhet sor. Különben is egy kis fűlésre szorul.

Dr. S. J. Aranyosmarót. Szolgálatára örömet nem reflektálunk.

Többeknek. Jövő számunkban felelünk.

Felelősszerkesztő és laptulajdonos
Hlatky Schlichter Gyula.

Az Alkalmi Aruház

Vármegyeház-tér,
ajánlja dusan felszerelt raktárát mindenféle
szövet különlegességekben,
ruha vásznakban,
de Lainek és karton árukban stb. stb.

Olcsó szabott árak!
Pontos kiszolgálás!

LICHTMANN VILMOS

cég ajánlja

Nyiregyháza, Széchenyi-tér 3. szám
saját háznál épült, dusan felszerelt gépraktárát, mindennemű különleges — legkedveltebb — gazdasági gépek és gézek beszerzésére.

Nemkülömben sok évi — és tekintélyes — összeköttetése folytán külön jelzőlogbanki ügyosztályt vezet ingatlanokra nyújtandó legelőnyösebb törlesztéses kölcsönök megszerzésére, birtokok eladása parcellázása és ilyenek bérbeadási ügyvitelére.

Nyiregyháza legnagyobb választéku bútoráruháza

Alapítva 1903.

Pazonyi-útca 10 szám.

Állandóan raktáron tartom a mai legújabb divatu fényezett és különféle színű háló, ebédlő, szalon és luxus bútorokat, valamint saját készítményű angol bőr-moket és női szalon-garniturákat, vas, félrez és egész réz hálósobákat, lószőr- és afrik madraczokat, úgyszintén egyszerűbb de jó kivitelű matt-bútorokat, mely felsorolt és raktáron levő, de itt fel nem sorolható különféle bútorokat utólérhetetlen olcsó árban árusítom.

370-13-18

Tisztelettel:

Glück Jenő.

Képeket, tükröket, hajlitott fa- és vasbútorokat gyári árban árusítok.

Szabolcsvármegye legnagyobb

= bútoráruháza =

Nyiregyháza, a törvényszék mellett.

Legújabb stilü palisszander, mahagoni és fehér fényezett háló és ebédlő berendezések. Angol úri- és női salon garnitúrák.

Ebédlő diványok.

Megfelelő árak. Pontos kiszolgálás.

Lefkovits Zsigmond

Hajlított fa, vas- és rézbutor nagy raktára.

Magyarázat!Hogy mennyire köztudomású a közönségnek az a tény, hogy **kolerajárvány** veszélyének esetén a tisztaság mellett ::**legjobb óvszer az****Esterházy-Cognac**

annak legjobb bizonyítéka a rendkívüli fogyasztás. Hivatalosan, közjegyzőileg meg van állapítva, hogy az :: Esterházy cognacgyár két Egrot-féle főzőkészüléke ::

1,752.000 liter bor

termelőképeséget foglal magában.

Ez az óriási szám legjobb bizonyítéka annak, hogy a közönség tudja, mivel védekezzenek a **KOLERA ELLEN.** ::

Ez a magyarázata a rendkívül nagy fogyasztásnak.

Az Esterházy-cognac mindenütt kapható.

Központi iroda: BUDAPEST, V., Csáky-utca 14. szám.

Megérkeztek

a Szörme boák és muffok valamint nagy választékban

az őszi és téli ujdonságok, férfi és női divatcikkekben.

KLEIN HERMAN,

férfi-, nődivat és kézimunka üzletébe.

Tokaji-utca (Hohe cukrászda mellett.)

750—1910. v. szám.

Csatlakozó árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a tiszalöki kir. járásbíróóság 1910. Spt. 178/1 számú végzése folytán Dobos Imre és neje tiszalöki lakos végrehajtatók javára 645 korona tőke, ennek 1910. évi június hó 26 napjától számítandó 5% kamatai és e hird. és hird. közlés díjával együtt eddig összesen 144 kor. 30 fill. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróilag le és felül foglalt és 2870 koronára becsült ló, szekér, termények stből álló ingóságok az alap és felülfoglaltatók követeléseire erejéig is nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a nyiregyházi kir. járásbíróóság 1910. V. 1293/4 számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén vagyis Kótaj határában levő Dobos-tanyán alperes Magyar János bérgazdaságában leendő eszközlésére 1910. évi november hó 22-ik napjának délelőtt 10 órájára határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ban megállapított feltételek szerin lesz kifizetendő. A tett fizetés betudandó

E hird. egy helyi lapban közölteendő.

Kelt Nyiregyháza, 1910. évi november 2.

Szántó Armin, kir. bir. végrehajtó.

SIRKÖVEK

mindenföle alakban és nagyságban legolcsóbb árak mellett kaphatók:

Führer Zsigmond Fiainál

216—52—89 Nyiregyháza, Vármegyeház-utca 5-dik szám.

EGY tiszta fehér szőrü kanagár, amely „Jegyes“ névre hallgat, folyó hó 7-én udvaromból, Balkányból megszökött. Aki megtalálja fogja meg, avagy ha valamit tud felőle jelentse be nálam; ahol dús jutalomban fog részesülni.**GENCSY FERENCZ**

Balkány.

571—1910. szám.

Árverési hirdetmény

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az iglauri cs. kir. törvényszék 1909. évi Cn. 231/1. 9 számú végzés következtében Dr. Szántó Aladár (Bpest) ügyvéd által képviselt A Ornstein cég javára 227 kor. s jár. erejéig foganatosított kielégítés végrehajtás útján le foglalt és 786 koronára becsült női és férfi kész cipők stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tiszalöki kir. bíróság V. 352/6. 1909. számú végzése folytán 148 kor. 50 fill. tőkekövetelés, ennek 1909. évi június hó 13 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 7 koronában bíróilag már megállapított s jelen árverés kitűzésért 2 kor. 20 fill. felszámított költségek erejéig Tiszapolgáron alperesek lakásán leendő eszközlésére 1910. évi november hó 15 napján délelőtt 1/2 12 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Együttal ezen árverés a felülfoglaltatók javára is kitűzetett.

Kelt Tiszalökön, 1910. okt. 24.

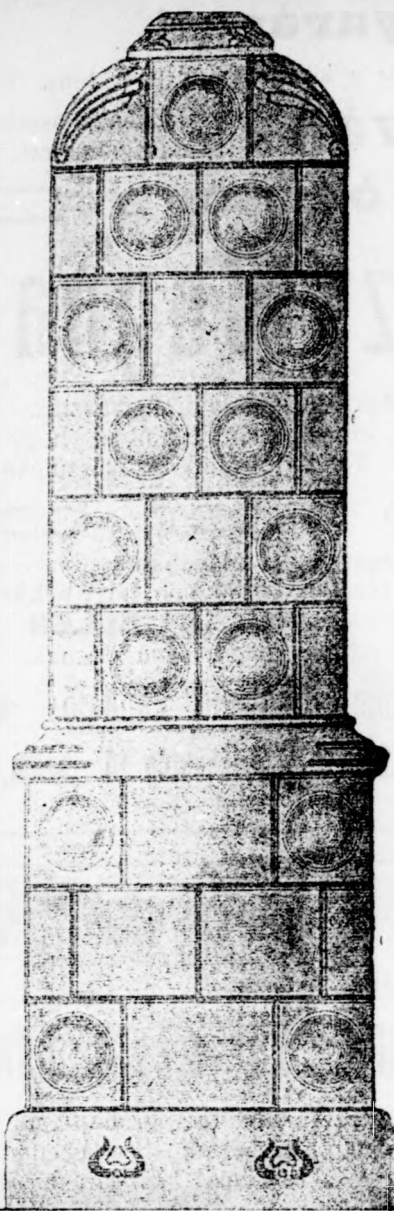
Szűcsy Béla, kir. bir. végrehajtó.

Aki könyvet-, folyóiratot-, hírlapot-, meghívót-, eljegyzési- és esküvői kártyát-, névjegyet művészi kivitelben készíttetni-,**ak i** hivatalos-, dísz- és könyvtári könyveket bekötetni — akar, az forduljon —**Jóba Elek**

könyvnyomda, könyvkötészet, könyv- és lapkiadó vállalathoz

Nyiregyháza.

Külön osztály községi, ügyvédi, gazdasági nyomtatványokból.

Lórencz Miklós

első szabolcsmegyei cserépkályha
gyára NYIREGYHÁZA,
Kótaji-utca 52 szám.

Ajánlja a legizlésebb! és legmodernebb
kályhát **50% olcsóbban**
mint bármikor.

TESSÉK érdeklődni!

TESSÉK megtekinteni!

TESSÉK előrelátónak lenni!

TESSÉK óriási raktárból választani.

Tartsa pénztárát a falban!

Szabadalmazott

amerikai házi safe deposit

falba épített páncél szekrény. Bámulatos
olcsó.

Kizárólagos képviselők Szabolcsvármegyében:

Szuchy József és János

épitőmesterek Nyiregyháza, Uj-utca 18. sz.
Elvállalják a safék szállítását és beépítését.

Tűzbiztos.

Betörés mentes.

Átigazítható kulcs nélküli amerikai zár. Minden
modern lakás nélkülözhetetlen berendezési
tárgya.

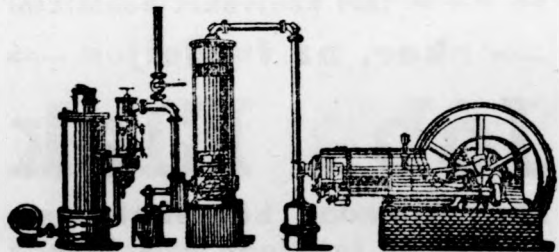
Uj építkezéseknél a falazással egy
időben beépíthető. Régi házakban a szak-
szerű és tűzbiztos beépítés olcsó árakban
eszközöltetik. 530-20-2

Az amerikai élelmesség legéleltre valóbb alkotása!

Szabó és Társa.

Most: Budapest, V., Báthori-utca 22. Azelőtt:
Gyár-utca.

Ajánlják ugy faszén, kokszt antracit
és barnaszén tüzelésre alkalmas szivó-gáz
telepeit.

Üzemköltség lóerőnkint körülbelül 1
1/2—2 fillér. Legmesszebbmenő jótállás. Ár-
jegyzék ingyen. Olcsó árak részletfizetésre.

Sirkövek

10 százalékkal olcsóbban mint
bárhol

Goldberger Dávidnál,
Nyiregyháza, Vasuti-ut 20.

Fix fizetés

és magas jutalék mellett alkalma-
zunk vidéki ügy-
nőket, sorsjegyek
részletfizetésre való eladásához. Havonként
elérhető jövedelem **300—600 K.**

Hecht Bankház Részvénytár-
saság, Budapest Ferenciek-tere 6. szám.

Nyomatott Jóba Elek könyvnyomdájában, Nyiregyházán.

Eladó szőlővesszők.

Gyökeres Európai homok talajra alkalmas
vessző a következő fajokból eladó: Erdei,
Ezerjő, Mézesfehér, Olaszrizling, Sárfehés,
Szerémizöld, Chasseles, Kadarka, Nagy-
burgundi, Kövidanka, Oportó, Szlanka-
menka, Furmint és még mintegy száz cse-
megefajból ezrenként 12—15 forint.

A vesszők erősek és dugyökerűek, így
pótlásra is teljesen megtehetnek.

Kimerítő árjegyzék minden fajú vesszők és
oltványokról ingyen és bérmentve.

Czim:

Szücs Sándor Fia

szőlőtelepe

Bihardiószeg.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb
Réthy-féle **cukorkánál.**

Vásárlásánál azonban vigyázzunk és
határozottan Réthy-félét kérjünk, mi-
vel sok haszontalan utánczata van.

Ára 60 fillér.

Csak Réthy-félét fogadjunk el.

572—10—3.

Mindenféle nyom-
tatvány olcsó, szép
és modern kivitel-
ben a leggyorsab-
ban készül Jóba
Elek cégénél. ...

574—1910. szám.

Árverési hirdetmény.

Alu'ított bírósági végrehajtó az 1881. évi
LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirre
teszi, hogy a budapesti ker. s váltó kir. törvény-
szék 1909. évi 4112. 4113. számú végzés követ-
keztében Dr. Bródy Samu ügyvéd által képviselt
Első Magyar Betűöntőde javára 1200. 1300 kor.
s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás
útján lefoglalt és 3150 koronára becsült 1 drb.
Ideál taposó-gép, 1 drb. betűszekrény stből álló
ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tiszalöki kir. járásbíró-
ság V. 132/4. 1910. számú végzése folytán 1200
és 1300 kor. tökekövetelés, ennek 1909 évi
március hó 12 napjától járó 6% kamatai és
eddig összesen 188 kor. 40 fillérben bíróság
már megállapított s jelen árverés kitüzésért 2
kor. felszámított költségek erejéig T. Polgáron
alperes bolthelyiségében leendő eszközésére
1910. évi november hó 19 napján délelőtt 1/2 12
órajárá határidőül kitüzetik és ahhoz a venni
szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX.
t.-c. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés
mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is
elfognak adatni. Együttal ezen árverés a felül-
foglaltatók javára is kitüzetett.

Kelt Tiszalök, 1910. évi okt. 25.

SZÜCSI BÉLA,
kir. bírósági végrehajtó.